

מ"ת 37188/02/20 - נתנאל שגיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 37188-02-20 מדינת ישראל נ' שגיר(עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 52632/2020

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקש	נתנאל שגיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

הבקשה לעיון חוזר

לפני בקשה לעיון חוזר שהגיש המבקש להורות על שינוי תנאי השחרור כך שיותר למבקש לצאת ממקום הפיקוח בחלונות התאווורות קבועים לצורך הליך טיפולי במסגרת היחידה להתמכרויות בעיר נהריה.

בבקשה טוען ב"כ המבקש כי למבקש רצון עז להשתלב בהליך טיפולי במיוחד לאחר שלא ניתנה לו הזדמנות זו דרך שירות המבחן וכי פנה ביוזמתו לשירותי הרווחה בעיר נהריה וביקש להשתלב בטיפול בהתמכרויות. לטענת המבקש, שירותי הרווחה קיבלו את פנייתו ועובדת סוציאלית בחנה את נתוניו והפנתה אותו ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר נהריה. טוען הסנגור כי התכלית עליה נשענת הבקשה היא זהה לתכלית של פתיחת חלון פיקוח לצורך פגישה עם קצין המבחן שכן מדובר בגורם טיפולי אליו מעוניין להגיע המבקש ועשה כל שאלל ידו על מנת להשתלב בטיפול זה.

ההליכים המשפטיים עד כה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של : החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים") + סעיף 29 (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 5.2.2020 בסמוך לשעה 00:08 בשדרות זלמן שז"ר 16 בנהריה, עצרו שוטרים את המבקש שנהג ברכבו מסוג טויוטה כשלצדו במושב ליד הנהג ישב אהרון לוי (להלן: "האחר"), לבדיקה שגרתית. בעת שעמדו הנאשם והאחר מחוץ לרכב השליך האחר מידו שקית ניילון המכילה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 16.0250 גרם נטו לעבר גדר סמוכה. באותן נסיבות תפס אחד השוטרים את הסם ומסר אותו לשוטרת שהיתה עמו.

במעמד זה, הבחין הנאשם כי השוטרת אוזנת בידה בסם, חטף מידיה את הסם והחל לנוס מהמקום תוך שהוא קורע את שקית הניילון שהכילה את הסם ומשליך מידו את הסם ואת שקית הניילון.

בד בבד עם הגשת כתב האישום כנגד המבקש הוגשה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים בה נטען כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.

בהחלטתו מיום 26.2.20 קבע בית המשפט (כבוד השופט מוחמד עלי) כי מתקיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש וכי מתקיימת עילת מעצר הנגזרת בין היתר מעברו הפלילי של המבקש אשר לחובתו חמש הרשעות שונות בין השנים 1996 ועד לשנת 2012 בתחומים שונים לרבות עבירות סמים. עוד ציין בית המשפט כי המבקש עסק בתחום הסמים כבר מגיל 20 ושני המקרים התלויים ועומדים כנגדו מלמדים כי עודנו מגלה עניין בקוקאין. לפיכך, קבע בית המשפט כי בטרם תינתן החלטה, יש מקום לקבל תסקיר של שירות המבחן.

ביום 15.3.20 הוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המבקש. שירות המבחן מציין בתסקיר כי מחקירות קודמות עולה שהמבקש הופנה במסגרת צו פיקוח מעצרים ליחידה להתמכרויות בנהריה וכי בשל ריבוי פונים שהה בהמתנה ממושכת לשילובו בהליך הטיפול וכי בהמשך מסר כי אינו מעוניין להשתלב בטיפול. במהלך שיחה עם המבקש שלל נזקקות או רצון להשתלבות בטיפול בעת הנוכחית. כמו כן ציין שירות המבחן כי מלבד כתב האישום מושא בקשה זו, תלוי ועומד כנגד המבקש כתב אישום נוסף בגין עבירות סמים וכי בגין הרשעותיו הקודמות ריצה עונשי מאסר בפועל שחלקם לתקופות ממושכות. לדברי המבקש, לא השתלב במסגרת הרשות לשיקום האסיר בהליך כלשהו. שירות המבחן התרשם כי קיימת רמת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. סיכומו של דבר ששירות המבחן נמנע מהמלצה כלשהי אף נמנע מהמלצה למעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

ביום 26.3.2020 הורה בית המשפט, כבוד השופט שלמה ארדמן על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני.

במסגרת התיק העיקרי כפר בתחילה המבקש והחלה שמיעת הראיות. במהלך ההוכחות הראשון ביקש המבקש לחזור בו מכפירה ולהודות בעובדות כתב האישום. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו והתיק נקבע לשמיעת טיעונים לעונש. נכון לעת הזו, התיק קבוע לטיעונים לעונש ליום 29.11.20.

טענות הצדדים בדיון

בדיון שהתקיים בפני ביום 30.9.20 חזר המבקש על טענותיו והוסיף, כי מדובר בגורם מקצועי המהווה זרוע הארוכה של שירות המבחן וכי יש לאפשר למבקש להשתלב בהליך הטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות אף ללא צורך בהמלצת שירות המבחן.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי בקשות להשתלבות בהליך הטיפול לאחר שהנאשם הודה והתיק קבוע לטיעונים לעונש, מקומה בהליך העיקרי. המבקש לא החל בהליך טיפולי טרם מעצרו ולפיכך אינו עומד בתנאי הלכת סוויסה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טענות הצדדים וכן עיינתי בבקשה ובהחלטות קודמות, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות.

בקשת המבקש כפי שהוצגה על ידי ב"כ מתייחסת לחלונות התאווורות ולא שילוב בהליך טיפולי, אך לא ניתן להתייחס לבקשה זו כטכנית בלבד שכן משמעותה היא שילובו של המבקש בהליך טיפולי במסגרת היחידה להתמכרויות שבעיר נהריה ולפיכך אתייחס לבקשה באופן זה.

הכלל הוא כי העיתוי הראוי להליך טיפולי הוא בשלב גזירת הדין. הפניית נאשם לטיפול בשלב המעצר הוא החריג. בעניין זה ראו בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' סויסה** (21.3.11). בעניין סויסה נקבעו 3 תנאים מצטברים אשר בהתקיים שניים מהם יחול החריג לכלל שנקבע בהלכת סויסה. החריגים לכלל זה הם: הנאשם החל בגמילה טרם ביצוע העבירות בגין נעצר; סיכויי הצלחת תהליך הגמילה מוערכים כגבוהים וכן כי יש בהליך כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו.

לא יכולה להיות מחלוקת כי המבקש אינו עומד בתנאים שנקבעו בהלכת סויסה, לא החל בהליך טיפולי עוד לפני שביצע את העבירות בגין נעצר, לא הוגש כל מסמך המעיד על כך כי יש בהליך הטיפול כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהמבקש ואצין כי אף אם שוכנעתי מכנות המבקש ורצינותו בבקשה שהגיש, הרי שאין בפני תסקיר של שירות המבחן או מסמך אחר ממנו ניתן ללמוד על סיכויי ההליך הטיפולי. יתירה מכך, תסקיר שירות המבחן שהוגש בחודש מרץ מציין כי המבקש שולל מכל וכל נזקקות טיפולית, ואינו מעוניין בהליך טיפולי לא בהווה ואף כעולה מהתסקיר גם לא בעבר. אינני מקבלת את טענת ההגנה כי לא ניתנה למבקש הזדמנות על ידי שירות המבחן להשתלב בהליך טיפולי ולא ברור על סמך אילו נתונים המבקש מסתמך שעה שטוען זאת בבקשתו, גם אם מדובר בהרגשתו הסובייקטיבית. לכך אוסיף, את העובדה כי נשקפת מסוכנות גבוהה מהמבקש והמבקש מצוי בעת הזאת במעצר בפיקוח אלקטרוני.

שיקול נוסף לדחיית הבקשה הוא עיתוי הגשת הבקשה והשלב בו נמצא התיק העיקרי והזמן שנותר עד לסיומו. החלטה להפניית נאשם להתחיל הליך טיפולי, גם אם בראשיתו סמוך לגזירת הדין וסיומו של ההליך בתיק העיקרי, יש בה כדי לכבול את המותב היושב בדין בבואו לגזור את דינו של הנאשם שישתמך על ההליכים הנוגעים לשיקומו ושיפתח ציפיות. אצין כי התיק העיקרי קבוע בשלב זה לטיעונים לעונש ליום 29.11.20. מדובר במבקש שהודה בעובדות כתב האישום והורשע ביום 9.9.20, לא ביקש להפנותו לשירות המבחן מסיבותיו הוא ולא העלה כל טענה בפני המותב הדין בתיק על רצונו העז לדבריו לשיקום.

אשר על כן, בנסיבות בתיק שבפני, ולאור המפורט לעיל, לא ניתן לומר כי מדובר במקרה המצדיק הפניית המבקש להליך גמילה במסגרת תיק המעצר. בהתחשב בכל האמור לא ניתן להסתפק רק בהבעת נכונות בלבד מצדו של המבקש לעבור הליך טיפולי.

לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר
הצדדים.